

Juda's zonderegister na het verlaten van zijn broeders

'Het gebeurde in die tijd dat Juda van zijn broeders wegtrok'.

Genesis 38:1

Dit hoofdstuk vormt een onderbreking in de geschiedenis van Jozef, die door zijn broers werd verkocht naar Egypte. Eigenlijk hadden zij hem willen doden, maar Juda had het advies gegeven dat niet te doen en hem te verkopen aan de Ismaëlieten (Gen. 37:26-27). Maar tegenover zijn vader nam Juda geen afstand van de verkeerde handelwijze van de broers. In Genesis 38 zien wij hem een eigen weg gaan en wegtrekken van zijn broers. Misschien wilde hij een eigen toekomst opbouwen en onafhankelijk zijn.

1.

Het verlaten van zijn broeders is – geestelijk toegepast – in ieder geval geen goede zaak geweest. Het is juist goed en liefelijk als broeders ook samen wonen (Ps. 133:1). Het weggaan uit het midden van de 'broeders' kan nieuwtestamentisch gezien zelfs het kenmerk van een 'antichrist' zijn (1 Joh. 2:19). Sommige vertalingen spreken van het 'afdalen' van Juda in vers 1, zoals later ook Jona afdaalde toen hij een weg insloeg die hem van God wegvoerde. De consequentie van zijn handelen was dat hij verbindingen aanging met een slechte, afgodische wereld. Hij huwde de dochter van een Kanaäniet (vs. 2).

Dit was geheel in strijd met Gods bedoelingen met Zijn uitverkoren volk, dat afgezonderd van de heidenen de HEERE met een toegewijd hart moest dienen. Maar ook nu kan het voorkomen dat een gelovige een ongelijk juk aangaat met een

ongelovige (2 Kor. 6:14-18). Het is opmerkelijk dat het boek Zacharia eindigt met de profetische woorden: 'Op die dag zal er geen Kanaäniet meer zijn in het huis van de HEERE van de legermachten' (Zach. 14:21).

2.

Juda's nageslacht diende evenmin de HEERE. Er, de eerstgeborene van Juda, wekte het misnoegen van de HEERE op en Hij doodde hem (vs. 7). Hoe zou de relatie tussen vader en zoon – Juda ten opzichte van Er – zijn geweest? De zonde in het leven van de eerstgeborene wekte in ieder geval Gods toorn op en werd door Hem in Zijn rechtvaardige regering ook bestraft.

Er is zonde tot de dood, zo bevestigt de apostel Johannes (1 Joh. 5:16). Dat is zonde die zo ernstig is, dat herstel niet meer mogelijk is en de dood erop moet volgen. Dit moet ook tot Juda's hart hebben gesproken, hij was immers een 'godlover'; dat is de betekenis van zijn naam.

3.

Vervolgens zien wij het falen van Juda's zoons in hun onderlinge relaties. Ook wij kunnen als leden van Gods 'huisgezin' falen in onze onderlinge betrekkingen, doordat wij niet voldoen aan verplichtingen ten opzichte van onze broeders en zusters. Ook dat is ernstig en kan leiden tot de dood, zoals dat gebeurde met Onan, Juda's tweede zoon, die weigerde zich te houden aan de eisen van het zwagerhuwelijk (vs. 8-10).

4.

Daarna volgden nog drie ernstige zonden van Juda zelf ten opzichte van Tamar, zijn schoondochter. In de eerste plaats loog hij tegenover haar, toen hij haar beval als weduwe in het huis van haar vader te gaan wonen. Zijn bedoelingen waren niet oprecht (vs. 11). God, die de harten kent en weet wat mensen denken en wensen, heeft het laten optekenen in Zijn Woord. Het is ook beschreven tot waarschuwing voor ons. Voor God kan niets verborgen blijven. Dit onrecht tegenover Tamar werd helaas gevolgd door nog grovere zonden.

5.

Na het sterven van Juda's eigen vrouw volgde het overspel met Tamar. De zonde van hoererij – hier zelfs incest – is niet slechts zonde tegen Gods gebod, maar ook zonde tegen het eigen lichaam, dat immers een tempel dient te zijn van de Heilige Geest (1 Kor. 6:18-20). De zonde vernedert en degradeert de mens tot het niveau van een redeloos dier.

6.

Ten slotte was er de zonde van huichelarij bij Juda door zijn dubbele moraal. Hij wilde zijn schoondochter zelfs laten doden, een geval van 'eerwraak' (vs. 24). Maar de terechtstelling van Tamar ging niet door en Juda moest erkennen dat zij rechtvaardiger was dan hij (vs. 26 Statenvert.). Hij beleed daarop eerlijk zijn zonde en onthield zich van verdere onreinheid.

Maar wat een wonder van genade is het dat zowel Juda als Tamar en haar nageslacht genoemd worden in het geslachtsregister van onze Heiland Jezus Christus (Matt. 1:3). Er is geen zonde te groot om vergeven te kunnen worden, en geen enkele berouwvolle zondaar zal door de Heiland met lege handen worden weggezonden.
